

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.11.2024 – 01.12.2024) NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA, KRÁĽA NEBA I ZEME 34. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.11.2024	Pondelok 34. týždňa v Cezročnom období, féria	17:30 - detská + Andrej a Jozef	***
UTOROK 26.11.2024	Utorok 34. týždňa v Cezročnom období, féria	18:00 + Augustín Balák, rodičia	16:30 - detská BPZ pre Martu s rod. č. 18
STREDA 27.11.2024	Zjavenia Nepoškvrnenej Panny Mária Zázračnej Medaily, ľub. spomienka	18:00 BPZ pre členov ZZM	***
ŠTVRTOK 28.11.2024	Štvrtok 34. týždňa v Cezročnom období, féria	!!! 17:00 !!! + Ladislav Jadroň	***
PIATOK 29.11.2024	Piatok 34. týždňa v Cezročnom období, féria	18:00 - mládežka + Helena Jadroňová (1. v.)	16:30 + Angela, Vendelín, Ján Košút
SOBOTA 30.11.2024	SV. ONDREJA, APOŠTOLA sviatok <i>Večerná sv. omša je z nasled. nedele.</i>	18:00 BPZ pre členov ruže sv. Ondreja s rodinami	***
NEDEĽA 1.12.2024	1. ADVENTNÁ NEDEĽA	7:30 + Jozef Babušiak (30. deň) ----- 10:30 BP za ľud farnosti	9:00 + Ferdinand Laštík, rodičia, Súrodenci

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa vopred skontaktovať telefonicky alebo mailom.
2. **Lokca:** o upratovanie kostola prosíme **sk. č. 27: vedúca p. Kušnieriková Marcela**. PBZ.
3. **Ťapešovo:** o upratovanie kostola prosíme **sk. č. 12: vedúca p. Hvoľková Viera**. PBZ.
4. **Dnes na slávnosť Ježiša Krista, Kráľa neba i zeme** sa na záver sv. omše bude konať **obnova zasvätenia ľudského pokolenia Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu**. Kto sa zúčastní na verejnom recitovaní modlitby *Ježišu, Vykupiteľ ľudského pokolenia*, môže získať úplné odpustky, keď splní aj tri obvyklé podmienky.
5. **Mariánske stretko** pre deti bude v **Lokci v pondelok** o 15:00 hod., po ňom **nácvik spevu** o 16:30 hod. a v **Ťapešove v utorok** o 15:00 hod. a **nácvik spevu** o 16:00 hod. v kostole.
6. **Kaplnka u sestričiek** je zasvätená Panne Márii Zázračnej medaily, z tejto príležitosti bude v **stredu otvorená** pre verejnosť **od 15.00 hod. do 17.30 hod.** na súkromnú pobožnosť.
7. **Biblické stretnutie** vo štvrtok nebude
8. **V sobotu večer a v nedeľu** bude **požehnanie adventných vencov pri všetkých sv. omšiach**. Vyroberte si alebo kúpte veniec, aby ste sa pri ňom počas adventu mohli modliť.
9. **V sobotu večer končí Cezročné obdobie a začína Advent a nový Liturgický rok.**
10. **Na budúcu nedeľu** sa bude konať **jesenná zbierka na charitu**. Za vaše milodary vopred PBZ.

11. V dňoch od 5. do 8. decembra sa uskutoční obnova misií po roku. Misionári Lazaristi vás na ňu srdečne pozývajú.

VYDÁVAŤ SVEDECTVO PRAVDE

Evanjeliový úryvok slávnosti Krista Kráľa (Jn 18,33-37) ponúka rozhovor Ježiša Krista s prokurátorom Judska Ponciom Pilátom. Ide o priamu konfrontáciu dvoch odlišných foriem moci.

Po vypočutí pred židovskou veľradou Židia priviedli Ježiša pred zástupcu rímskej súdnej moci. Obžaloba je veľmi jednoduchá: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ (Jn 18,30) Pred Pilátom teda stojí úloha vypočúť obvineného, aby sa potvrdilo alebo vyvrátilo tvrdenie žalobcov. Práve tu začína úryvok poslednej nedele liturgického roka.

Nezvyčajný kráľ

Pilátov výsluch sa skladá z jeho piatich otázok. Prvá otázka „Si židovský kráľ?“ vyznieva ironicky. Pred sebou má muža, ktorého výzor a správanie nijako nenaznačuje kráľovský pôvod. Kristus má za sebou getsemanskú noc, keď ho jeho najbližší opustili, ponižujúce vypočúvanie pred židovskou veľradou, posmešky a bitku veľkňazových sluhov. Tento človek nepredstavuje ohrozenie politických a vojenských záujmov Rímskej ríše. Pilát to musel vybadať pri prvom pohľade. Ďalšia otázka „Vari som ja Žid?“ odráža pohrdajúci postoj Rimanov k Židom. Prokurátor vie, že Ježiša vydal jeho vlastný národ. Tí, ktorí nenávideli rímskych okupantov, ich teraz žiadajú o zásah. Zaznieva tretia otázka „Čo si vykonal?“ Kristus v odpovedi zdôrazňuje, že jeho kráľovstvo nemá tie znaky a vlastnosti, na ktoré sme navyknutí pri všetkých ľudských formách vlády. Vyjadruje to opakovaným výrokom: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta.“ Štvrtou otázkou sa Pilát vracia k pôvodnej otázke na začiatku výsluchu: „Tak predsa si kráľ?“

Pilát akoby neveril vlastným ušiam. Totiž to, čo vidí, sa nezhoduje s tým, čo o sebe tento Nazaretčan tvrdí. Nárokuje si kráľovský titul a hodnosť. Nevidí žiadne Ježišove vojenské légie, zbrane, moc. Posledná otázka „Čo je pravda?“ zostáva nezodpovedaná. Pilát ju odsunul nabok a vyšiel von, lebo nie je pre jeho ciele dôležitá.

Táto zvláštna štruktúra textu, ktorá je postavená na sérii otázok a odpovedí, ponúka viaceré impulzy na zamyslenie. To, čo vidíme očami, nemusí vždy zodpovedať skutočnosti. Pilát nadobúda dojem, že má jasnú prevahu nad Kristom. Tento klamný postoj môže vstúpiť aj do nášho života. Myslíme si, že svoj život, životy druhých, dokonca samotného Boha máme pevne v rukách. Posledná otázka „Čo je pravda?“ čaká na svoju odpoveď. Pilát pred ňou uteká. Neutekáme aj my pred pravdou v mene tzv. „korektnosti“? Pilát vníma, že má pred sebou nevinného človeka. Koľkokrát nevinný Kristus sedí na lavici obžalovaných aj v dnešnej dobe, lebo si to žiada spoločenská objednávka, ktorá aj nám vyhovuje.

Pozvanie

V Ježišovej osobe k nám prichádza Božie kráľovstvo. Nemožno oddeliť Ježiša a Božie kráľovstvo, ako nemožno oddeliť Ježiša a pravdu, Ježiša a spravodlivosť, Ježiša a lásku. S ním prichádza a v jeho osobe sa sprítomňuje Kráľovstvo pravdy a života, svätosti a milosti, spravodlivosti, lásky a pokoja, ako to budeme počuť v nedeľnej prefácii.

Vstúpiť do tohto Kráľovstva sa dá jedine vstúpením do vzťahu s Ježišom Kristom. Emeritný pápež Benedikt XVI. pri komentovaní tejto scény v diele Ježiš Nazaretský zdôrazňuje, že „človek sa stane pravdivým a stane sa sám sebou, ak bude v súlade s Bohom... Vydávať svedectvo pravde znamená postaviť Boha a jeho vôľu proti záujmom a silám sveta.“

Slávnosť Krista Kráľa nás nanovo pozýva uvažovať nad Božím kráľovstvom, ktoré nie je výsledkom politických bojov, obchodovania, plánovania. Je to pozvanie a ponuka vstúpiť do sebadarujúcej lásky Boha, ktorú viditeľným spôsobom sprítomňuje Boží Syn, Ježiš Kristus. Ako odpovieme?

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

KOSTOL - DOM BOŽÍ A BRÁNA DO NEBA (2. časť)

b) Lod' kostola

Názov pochádza z lat. navis = loď. Je obrazom Cirkvi. Loď je priestor určený pre veriacich. Menšie kostoly majú jednu loď, veľké kostoly sú zvyčajne viacloďové.

To, čo odlišuje kostol od svetských stavieb je klenba. V hornej časti stien sú okná, často farebné, s maľbami na skle (**vitráže**).

Lavice

Miesto na sedenie pre veriacich. Slúžia k väčšej pozornosti počas počúvania Božieho slova a sústredenosti pri modlitbe.

Spovednica

Priestor, kde sa vysluhuje sviatosť zmierenia. Pri krste sme dostali Boží život. Kto ho hriechom stratí, má sa zmieriť s Bohom vo sviatosti zmierenia.

Spovednice a spovedné miestnosti sú zväčša vzadu, v tmavšej časti kostola. Môže tu vstúpiť každý a bez zvedavých pohľadov vyznať svoje hriechy a prejavíť ľútosť. „Mýtnik stál celkom vzadu, neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, bil sa do prs a hovoril: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ (Lk 18,9-14)

Krížová cesta

Obrazy alebo sochy, ktoré vyobrazujú utrpenie Pána Ježiša, od jeho odsúdenia Pilátom až po jeho pochovanie v hrobe. Umiestnené sú na bočných stenách kostola. Má 14 zastavení. Pri týchto zastaveniach sa v pôstnom období koná pobožnosť krížovej cesty, počas ktorej rozjímame o utrpení Pána Ježiša.

Konsekračné kríže

Sú kríže, ktoré sú buď namaľované, alebo vyrobené z kameňa, či kovu, umiestnené na bočných stenách kostola alebo na stĺpoch, ktoré biskup pri posviacke kostola natrie posväteným olejom krizmou. Pred tieto kríže sú niekde pripevnené k stene sviečky alebo svietniky, ktoré sa zapalujú na výročie posviacky kostola. Ich počet je 4 alebo 12.

Bočné oltáre a kaplnky

V mnohých kostoloch je viac bočných oltárov. Ich počet je odrazom zbožnosti vtedajšieho ľudu i počtu kňazov vo farnosti. V minulosti nebola možná koncelebrácia. Každý kňaz slávil sv. omšu sám a niekedy sa stávalo, že v rovnakom čase v jednom kostole na jednotlivých oltároch slúžili viacerí kňazi naraz sv. omše. Preto bolo potrebných viac oltárov.

Obraz zbožnosti je výraznejší. Bočné oltáre, príp. podľa možnosti aj bočné kaplnky, stavali veriaci svätým, ktorých si vo svojej farnosti zvlášť uctievali, alebo boli určené patrónom jednotlivých remesiel, spolkov a stavov.

Obrazy a sochy svätých

Obrazy alebo sochy svätých sú určené pre učenie a povznesenie ducha. Predkladajú sa nám ako životné vzory svätosti, ktoré máme nasledovať a ktoré nám svojim orodovaním pomáhajú na ceste k Bohu.

Chórus

Miesto určené pre spevákov vzniklo, až keď do chrámových zborov začali prichádzať ženy, ktoré sa v tom čase nemohli nachádzať v presbytériu. Dvtedy bol zbor v presbytériu pri malom harmóniu.

Organ

Organ ako kráľovský hudobný nástroj slúži na sprevádzanie spevu pri liturgických sláveniach. Hudba a spev boli vždy spojené s oslavou Boha „spievajte Pánovi a hrajte mu na harfe, na citare a na lutne zunivej.“ Bohu dávame, to čo je vzácne, dôstojné a krásne a taký má byť aj spev a chrámová hudba. Do spevu sa zapájame, lebo „kto spieva, dvakrát a modli.“

c) Presbytérium (Svätýňa)

Je najdôležitejšou časťou kostola, v ktorej sa sprítomňuje Kristova krvavá obeta na kríži nekrvavým spôsobom na oltári. Nachádza sa zvyčajne priamo oproti hlavnému vchodu. Najčastejšie má polkruhový tvar tzv. apsida. Presbytérium je určené pre duchovenstvo, čo vyplýva aj zo samotného názvu - kňazský zbor. Preto v minulosti bývalo presbytérium oddelené od zvyšku kostola ozdobným zábradlím (šramky).

Táto časť kostola je tiež postavená o niekoľko stupňov vyššie, aby mohli ľudia pozorne sledovať bohoslužbu.

Oltár (obetný oltár)

Stôl, okolo ktorého sa zhromažďujeme ako vo Večeradle, keď Pán zhromaždil pri Poslednej večeri apoštolov. Je najdôležitejším miestom v kostole, lebo sa na ňom nekrvavým spôsobom sprítomňuje Kristova krvavá obeta na kríži. Pri svätej omši prichádza k nám na oltár pod spôsobom chleba a vína živý Ježiš. Oltár zdravíme úklonom. Kňaz ho na začiatku a na konci svätej omše pobožká. Na oltár nedávame nič, čo tam nepatrí.

V mnohých oltároch sú uložené relikvie - kosti alebo iné ostatky mučeníkov.

Hlavný oltár

Je miestom, ktoré pred Druhým vatikánskym koncilom slúžilo na slávenie posvätných tajomstiev, keď sa sv. omša slávila chrbtom k ľudu. Z úcty k posvätnému miestu býval postupne zdobený sviecami, sochami a obrazmi anjelov a svätých. Dnes hlavný oltár predstavuje miesto, kde sa nachádza socha alebo obraz patrocínia kostola a v niektorých prípadoch je na ňom umiestnený aj bohostánok.

Ambona

Je stôl Božieho slova. Miesto, odkiaľ čítame čítania zo Svätého písma, spoločné modlitby veriacich a kňaz odtiaľ prednáša homíliu. Z ambony by sa nemali čítať oznamy a iné príhovory. Zvyčajne je v blízkosti obetného stola. Keď čítame, počúvame Božie slovo, prihovára sa k nám sám Boh.

Ambona alebo ambón bola v minulosti vyvýšená rečnícka plošina, často s ozdobenou čelnou stenou a pultom. Historicky sa z ambony vyvinula kazateľňa.

Sedes

Sedadlo pre kňaza. Kňaz k nemu prichádza na začiatku liturgických slávností. Z tohto miesta predsedá liturgickým sláveniam. Na konci svätej omše nám z tohto miesta udeľuje požehnanie.

Sviece

Symbolizujú Krista, Svetlo sveta. Pôvodne boli z včelieho vosku, dnes sa používajú aj olejové sviece. Ich spaľovanie – strácanie sa - symbolizuje Kristovu obeť na kríži, keď zomrel, stratil svoj život, aby sme my získali večný život. Sú ozdobou a umocňujú slávnosť sv. omše. Keď svätú omšu slávi kňaz, v presbytériu má horieť párny počet sviec, ak liturgii predsedá diecézny biskup, ich počet má byť nepárny.

(pokračovanie nabudúce)

KNIHA

Mladého výrastka z dobre situovanej rodiny čakala slávnostná promócia. A absolventa čakalo ako dar aj poriadne auto. Tak si to vyžadoval pri takýchto príležitostiach zvyk.

Mladík so svojim otcom pochodil najlepšie autosalóny v meste a vybral si dokonalé auto.

Bol si istý, že ho v deň vytúženej slávnosti nájde vyleštené, s plnou nádržou pred bránou domu.

Bol však strašne sklamaný, keď mu v ten vytúžený deň vyšiel otec s úsmevom v ústrety, ale ... s knihou v ruke. S Bibliou.

Mladík od hnevu odhodil knihu a od tej chvíle neprehovoril s otcom ani slovo. Po mesiaci si našiel prácu ďaleko od domova.

Domov ho priviedla správa o otcovej smrti. V noci po pohrebe sa prehŕňal v papieroch na otcovom stole a našiel Bibliu, ktorú mu otec daroval.

Pod tlakom výčitky sfúkol z knihy prach, otvoril ju a medzi stránkami našiel poukaz s dátumom svojej promócie a presnou cenou auta, ktoré si vybral.

Knih, pre mnohých zapečatená, neužitočná a zaprášená. A predsa medzi jej stránkami sa skrýva to, po čom odjakživa všetci túžime.